

Bemærkninger til lovforslaget

1. Lovforslagets indhold og baggrund.

a) Der foreslås i § 1 en ét-årig justering af personskattelovens regler om det skrå skatteloft, der ifølge skattereformen fra 1995 til 1996 skulle falde fra 63,5 til 61 pct., således at faldet i stedet bliver til 62 pct.

b) Hvor personskattelovens regler om det skrå skatteloft, indeholder regler for, i hvilket omfang staten skal give skatteydere, der rammer skatteloftet nedslag i topskatten, indeholder lov nr. 468 af 30. juni 1993 om fordeling mellem staten, kommunerne og amtskommunerne af skattenedslaget de nærmere regler for, hvorledes kommunerne skal medfinansiere statens udgifter til skatteloftsnedslaget.

Der foreslås i § 2 en ændring af denne lov, således at de heri fastsatte beløbsgrænser for, hvornår en kommunal myndighed m.v. skal deltage i finansieringen, skal gælde uændrede for indkomståret 1996.

c) Det såkaldte skrå skatteloft lægger loft over marginals-katten og sikrer, at ingen del af en indkomst beskattes med mere end en given procent.

Reglerne indebærer, at der for en skatteyder beregnes et nedslag i topskatten, hvis de samlede indkomstskatteprocenter til stat og kommune overstiger den fastsatte procent. Kirkeskat og arbejdsmarkedsbidrag omfattes ikke af skatteloftet.

Baggrunden for forslaget er udviklingen i de kommunale skatter i 1995 og 1996. I 1995 steg den landsgennemsnitlige skat til kommuner og amter i modstrid med de kommunale økonomiaftaler med 0,4 pct., og ifølge aftalen med Amtsrådsforeningen for 1996 er der mulighed for en yderligere stigning for 1996 på 0,5 pct.

Under forhandlingerne med Kommunernes Landsforening påpegede man fra kommunal side det komplicerede samspil, der medfører en fordelingspolitisk urimelig profil, når kommuneskatterne ændrer sig i forhold til skattereformens forudsætninger, mens skatteloftet fastholdes som allerede fastlagt.

På denne baggrund enedes man om at indføre følgende passus i økonomiaftalen af 13. juni 1995 mellem regeringen og Kommunernes Landsforening: »Regeringen er indstillet på efter opfordring fra KL

at undersøge muligheden for at hæve det skrå skatteloft«.

Regeringen orienterede samme dag Venstre, Konservative, SF og Enhedslisten om de kommunale aftaler og sine overvejelser om at hæve skatteloftet fra de planlagte 61 til 62 pct. i 1996.

Dette er den hidtil eneste ændring i den indkomstskattereform, der blev vedtaget i sommeren 1993 til fuld gennemførelse fra og med 1998 med støtte fra de fire regeringspartier, jf. bilag.

Når der alene foreslås en ét-årig justering, har det sammenhæng med den skete og forventede udvikling i de kommunale skatter.

Ved skattereformens vedtagelse blev forudsat uændret kommuneskat i forhold til 1994. Der er nu som nævnt udsigt til, at niveauet i landsgennemsnittet i 1996 forhøjes med 0,9 pct.point i forhold til 1994. Regeringen forventer imidlertid, at der i 1997 som følge af øget skattegrundlag og store efterbetalinger er mulighed for en reduktion af de samlede kommunale skatteprocenter – måske i størrelsesordenen 0,5 pct.point. Derfor er det for at undgå urimelig skævvridning af byrdefordelingen særligt påtrængende med en justering i 1996.

På denne baggrund foreslås, at det skrå skatteloft fra 1995 til 1996 sænkes fra 63,5 pct. til 62 pct. og ikke som hidtil forudsat til 61 pct. Loftet sænkes i takt med indfasningen af skattereformens lavere skatteprocenter til de lovfæstede 60 pct. i 1997 og til 58 pct. i 1998.

For indkomståret 1996 beregnes topskatten af personlig indkomst med tillæg af positiv nettokapitalindkomst over 20.500 kr., der overstiger 240.800 kr. Beløbsgrænserne reguleres efter personskattelovens § 20.

d) Den ovenfor omtalte fordelingslov indebærer som nævnt, at kommuner og amtskommuner i et vist omfang skal medfinansiere statens tab, når der gives nedslag i indkomstskatten overfor skatteyderne som følge af skatteloftsreglerne.

Lovens §§ 2 og 3 indeholder de nærmere regler for omfanget heraf.

En betingelse for at medfinansiering bliver aktuel for indkomståret 1996, er at vedkommende myndig-